Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Die Gestaltung der Feste im Jahres und Lebenslauf in der SS-Familie

von

Fritz Weitzel

SS-Obergruppenführer og General der Polizei

1939

Oversatt med tillegg av

Charles Barger

Nyformatert med revisjoner og tillegg av

Sonnenlicht

&

Lammas 2007

Machine Translated by Google

Innholdsfortegnelse

Feiringer i SS-familiens liv.....4 Årlige høytider for SS-familien:
Årssyklusen 4
Feiringen av julen 6
Timeplanen 6
Julkransen 7
Bakingen..... .....9 Julesanger og
historier..... .....11 Wotans dag og jul-
fortelleren..... 12
Juletreet 20
Vintersolverv i huset til SS-mannen..... 20
Julefeiringen 21
Nyttårsaften og Jul-Leuchter..... ..... 22 Påsken
Feiring..... 27
Påsketreet 27
Påskeeggene..... 27
Påskevandringen..... 28
Påskebrannene 28
Mai tid 32
Sommersolverv..... 32
Høstfesten.. 33
Dødsritualene..... ..... 33 Jul og SS-
hjørnet... 35
Familieboken .... 36 Runebokstavene
våre..... 37
Bursdagsfeiringen .... 41 Spesielle feiringer i
familien 42
Navngivningen av barnet .... 42 SS-
ungdomsorganisasjonene .... 44 Bryllupsseremonien og
konens innføring i SS 47
Begravelsesritualene..... ..... 50 The Oath of the SS-
mann 51

Machine Translated by Google

Feiringer i SS-familiens liv

Denne publikasjonen forklarer betydningen av de ulike feiringene og gir veiledning til SS-familien om hvordan de kan feires i riktig ånd. Gjennom å lese dette heftet bør hver SS-mann og SS-kvinne komme til en dypere forståelse av disse feiringene. Dette heftet bør være spesielt nyttig for SS-kvinnen, siden de fleste forberedelsene vil falle på henne.

Kunnskap om våre forfedres skikker gir oss indre fred; å holde seg til disse skikkene gir oss retning og styrke.

Årlige høytider for SS-familien: Årssyklusen

Siden uminnelige tider tilbad våre forfedre solen som giver av liv og varme. Som en gullskive lyste den over dem, som et hjul rullet den over himmelen.

Solen bestemmer hver dag som går, og dens bane er i seg selv en sirkel. Den trekker lengre og kortere linjer rundt jorden. Klokken 6.00 ser vi den i Østen, ved middagstid i Sør, og klokken 18.00 i Vesten. Og på sommermidnatten ser vi den helt i nord, hvor den avslutter sin daglige syklus.

Videre så våre forfedre at hele året gikk som punkter på et hjul. Det var den gamle hjulkalenderen, som kunne sees i horisonten. Under vintersolverv dukker solen opp i det arktiske nord for en kort stund på det sørlige punktet; på sankthansdagen er det på nordpunktet. Sammenkoblingen av disse punktene gir nord-sør-linjen i horisonten.

På våre breddegrader står solen opp på midtsommer- og midtvinterdagene i nordøst og sørøst, og går deretter ned i nordvest og sørvest. Forbindelseslinjene til disse punktene danner en X: del den allerede delte sirkelen i seks deler (Malkreuz , eller "markert kors"), og derfra følger det gamle tegnet på hjulet:

Machine Translated by Google

Fjern så den ytre sirkelen og du har Hagal Rune:

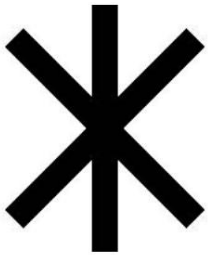

Fra det fjerne nord hadde våre forfedre med seg en grunnleggende opplevelse som ble svært viktig for deres fremtid og spesielt for oss da vi gjenoppdaget arven vår. Det var som følger.

I det høye nord kjempet sommer og vinter mot hverandre som lysets og mørkets krefter. Den mørke vinteren med sin hardhet og kulde så ut til å vinne over den korte, karrige sommeren. Og likevel kom sommeren år etter år til tross for vinterens makt. Hvis dens ankomst hvert år ikke hadde vært en sikkerhet, ville det ha betydd det nordiske folkets død. Trist og deprimert så det nordiske folket at solens sirkel ble mindre og mindre på slutten av sommeren. Solen ble gammel, svak, blek. Veien ble kortere, og i løpet av juli ville det bare være noen timer med dagslys, og så ville den synke ned i den kalde Nordsjøen og bli slukt opp, som om den ble spist av et monster på midtvinterdagen. Den var død og lå i graven. Spørsmålet om solen ville forbli begravet var like viktig som spørsmålet om menneskeheten ville leve eller dø.

På midtvinterdagen skjedde miraklet: Solen stod opp fra sin vanngrav. Den ble født som et barn, samlet krefter og dukket opp foran det feirende og glade folk, som følte at livet ble gitt tilbake til dem. Dette skjedde hvert år. Og hvert år feiret de den som deres viktigste festival, deres hellige og hellige natt-festival. De hilste solen med tente fakler for å hjelpe til med å frigjøre den fra båndene til vinterens død. Og de feiret så ofte som mulig Solens stadig økende sirkler. Branner ville brenne høyt den dagen om våren da dag og natt var like lange, for helt sikkert hadde solen endelig vunnet kampen. Og igjen på midtsommernatten, da solen hadde vunnet sin største seier og natten varte i bare noen få timer. Denne feiringen ble etter hvert den viktigste av alle.

Den sterke solen gjorde innhøstingen mulig, grunnen til en ny fest, hvoretter dens styrke avtok raskt og den igjen gikk mot døden, som igjen skulle bli nytt liv.

Så langt tilbake som i den nordiske og germanske tiden for det tyske folket fortalte folk om solens død og oppstandelse i mange forskjellige fortellinger. Vi er heldige som vet mer om denne tidlige folkekulturen enn om noen perioder mye senere i vår historie. Denne solopplevelsen er gjenstand for nesten alle våre førkristne eventyr, som brødrene Grimm har samlet, skrevet ned for mer enn hundre år siden og dermed bevart for alltid. Den sollignende prinsessen, drept av en dårlig, vinterlig kraft, gjenoppstått av en ung helt: det er essensen av alle disse historiene, som var fantastisk utvidet og variert.

Machine Translated by Google

Mennesket så denne loven om 'dø og bli' – Goethes *Stirb und werde* – rundt seg i naturen. De

Solens årlige syklus bestemmer rytmen til alle levende ting, dyr så vel som planter. Hele livet deres dreier seg om ungdom og aldring, død og gjenfødelse. Og menneskets eget liv fulgte denne rytmen. Den nordiske mannen visste at livet hans kom fra lendene til en mann som var bestemt til å dø. I visshet om sin egen død overleverte han livet. Det var essensen av hans tro. Det han lærte av solen så han i skogene sine. Derfor anså han trær for å være hellige. Han så for seg at hele universet ble støttet av et gigantisk tre: det gamle asketreet beskrevet i Edda. I sin evighet gir loven om 'dø og bli' konstant fornyelse, evig rytme.

Som Nietzsche observerer i *Zarathustra:*

> *Alles geht, Alles kommt zurück; ewig rollt das Rad des Seins. Alles stirbt, Alles blüht wieder auf, ewig läuft das Jahr des Seins.*
>
> *Alles bricht, Alles wird neu gefügt; ewig baut sich das gleiche Haus des Seins. Alles scheidet, Alles grüsst sich wieder; ewig bleibt sich treu der Ring des Seins.*
>
> *Alt går, alt kommer tilbake; ruller evig værens hjul. Alt dør, alt blomstrer igjen; evig løper året for å være.*
>
> *Alt går i stykker, alt blir sammenføyd på nytt; evig bygger værens hus seg selv. Alt deler seg, alt hilser seg selv igjen; evig forblir ringen av å være sann.*

Derfor hadde den nordiske mannen ved sine feiringer bålene, solhjulet og treet som symboler. I historier leser vi om Livets tre, som vokser på morens grav og beskytter det unge livet gjennom sine velsignelser.

Feiringen av julen

Når Nebelung (november), de dødes måned, har gått, begynner julens tid, med dens kunnskap om solens oppgang fra søvnen, om fornyelse etter den vinterlige døden, om fødselen av lys fra mørket av de lange nettene.

Selv om vi tyskere ikke lenger bor i det fjerne nord, og selv om vi kan lindre deprimerte følelser gjennom lys og oppvarming, er de gamle erfaringene til våre forfedre veldig sterke og levende i oss. Vi føler fortsatt at julen er årets største feiring. Derfor gjør vi vårt ytterste for å feire det med stil med familiene våre.

Timeplanen

Først må du se på hele denne høytidstiden. Den pleide å vare fra den 6. dagen i juli (desember), som var Wotans dag og nå er St. Nikolaus-dagen, til den 6. dagen i Hornung (januar), som var Friggas dag og er nå helligtrekonger. Hovedfeiringen var ved Midvinternatten, natt til 21. juli, da fjelltopper ville ha vært tent med bål.

Machine Translated by Google

Vi har blitt vant til noen endringer i denne timeplanen. Forberedelsestiden, advent, varer nå fra første søndag i juli til 24. dag i juli. Advent inneholder fire juli-søndager, Wotans dag (6.) og vintersolverv (21.). De tolv hellige dagene starter med julaften den 24. juli og avsluttes på Friggas dag den 6. Hornung. Disse 12 dagene er fylt med spesielle feiringer, spesielt på nyttårsaften og nyttårsdag.

Julkransen Første

julsøndag henges julkransen opp i stua. Grangrenene fyller huset med lukter før jul, de røde båndene vekker glede for de kommende feiringene, og de røde lysene lyser opp de mørke vinterkveldene. Julekransen tilsvarer det gamle solhjulet, og siden den er laget av levende grøntområder minner den oss om det gamle livets tre. Når vi har gjort disse forbindelsene vil vi garantert gjøre de riktige forberedelsene til festivalen.

SS-mannen bør gå til sin vennlige vognmann og be om et trehjul på ca 50-80 cm i diameter. Det er garantert en ekstra som lyver. Han kutter av den ene siden av navet slik at hjulet kan ligge flatt. Det farges deretter mørkebrunt eller knallrødt og blir dermed familiens Jul-hjul, som bør oppbevares på et lavt bord eller på familieskrinet i et hjørne av stuen.

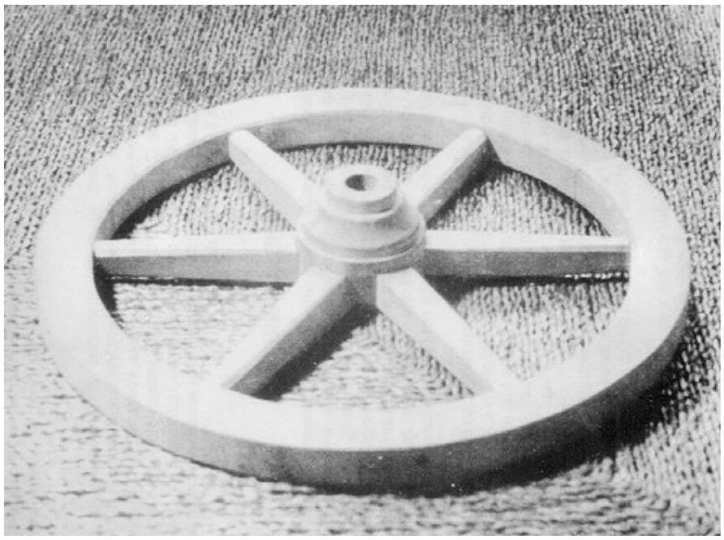

Julhjulet, eller 'solhjulet', med sin dypt forankrede germanske religiøse betydning brukes som base for SS-treet.

En liten, ung, gaffelformet trestamme uten greiner sitter fast i midten av navet, slik at vi kan gjenskape Livets tre som vokser fra solhjulet. Dette Livets Tre vil bli brukt av SS-familien ved hver feiring av året.

I stedet for vognhjulet kan du bruke et trehjul med skilleveggene innsatt og dekorert med runebokstaver. Treet skal fortsatt være festet i midten. Den kan erstattes hvert år av

Machine Translated by Google

stammen til juletreet på slutten av sesongen. Dermed erstatter det dypt symbolske hjulet det meningsløse juletrestativet i støpejern, som ikke har noen plass i SS-hjemmet. Det samme gjelder de elektriske trelysene og de grusomme glasspyntene.

Vi legger nå et rødt bånd begge veier på tvers av gaffelen på toppen av treet, hvis ender er knyttet til Jul-kransen, som nå henger fritt omtrent halvveis opp i treet.

Det typiske SS Yuletide Tree sitter i midten av familiens kiste. Rett bak er en bryllupstallerken og på hver side er en Jul-plate.

Julkransen er laget ved å binde bunter av små furukvister rundt en trebøyle (en lekebøyle for barn er ideell) og feste fire røde lys på den.

Når SS-kvinnen gjør klar bordet for ettermiddagskaffe den første juli-søndagen, pynter hun det med ytterligere kvister av furu og tenner det første lyset på Jul-kransen. Hver påfølgende søndag tennes et ekstra lys. På denne måten vokser lysene sakte til det er en eksplosjon av lys på juletreet ved vintersolverv, som viser solvervbrannene. Alternativt er det også vanlig å tenne fire lys den første søndagen, for deretter å redusere

Machine Translated by Google

tallet med én hver uke. Slik skildres det gamle, døende året, som gjenfødes i de mange lysene på juletreet selv når dets siste lys dør bort.

Bakingen

Tradisjonelt vil den tyske husmoren bake tre forskjellige typer kaker til julen:

1. Stor kake,
2. Pepperkaker og mandelkjeks, 3.
   Formkjeks.

Husmoren bør huske på at julebaksten har en spesiell betydning. Ikke bare skal det smake godt, det skal legge til betydningen av feiringen. Slik skal kakene og kjeksene, i likhet med juletreet, julkransen og lysene, symbolisere de store endringene som skjer ved vintersolverv. Og derfor bør en god SS-husmor være stolt over å holde seg til de gamle oppskriftene og formene og avvise alle billige og amerikanske fabrikkproduserte varer.

Den store kaken servert med et stearinlys i midten og den store flate kaken er fortsatt å finne i alle hus i dag. Pepperkakene og kjeksene, som smaker så godt laget av honning og sirup og som fyller hele huset med sin deilige aroma, bør kuttes i hjerter, stjerner og hjul.

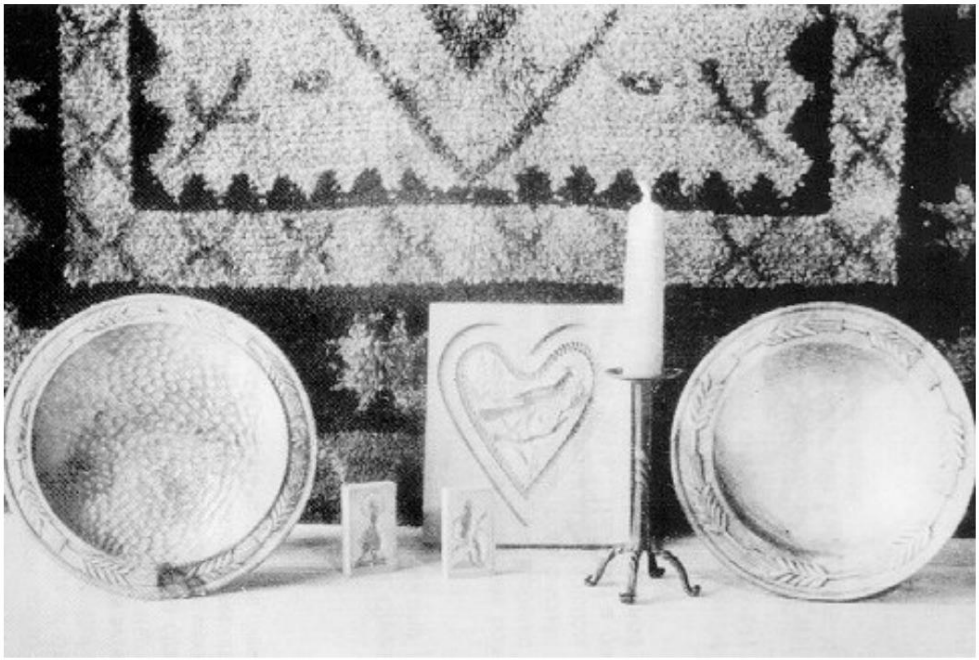

To juleplater av tre er vist utskåret med hvetemotiver. Mange forskjellige utskjæringer, inkludert rune, kan bli funnet på dem, selv om hvetemotiver er blant de vanligste. Det vises også tre former i tre, en stor og to små, som brukes til å forme kjeks.

Machine Translated by Google

Etter hvert skulle hver SS-husholdning ha et komplett sett med treskjærere til mandelkjeksene.

De foretrukne formene er:

1. Hanen, kunngjører på dagtid; 2. The Boar, en tradisjonell julemat; 3. Rytteren, Wotan på hesten sin; 4. Jegeren, Wotan; 5. Spinneren, Lady Holle eller Frigga; 6. Livets tre; 7. Menneskeparet.

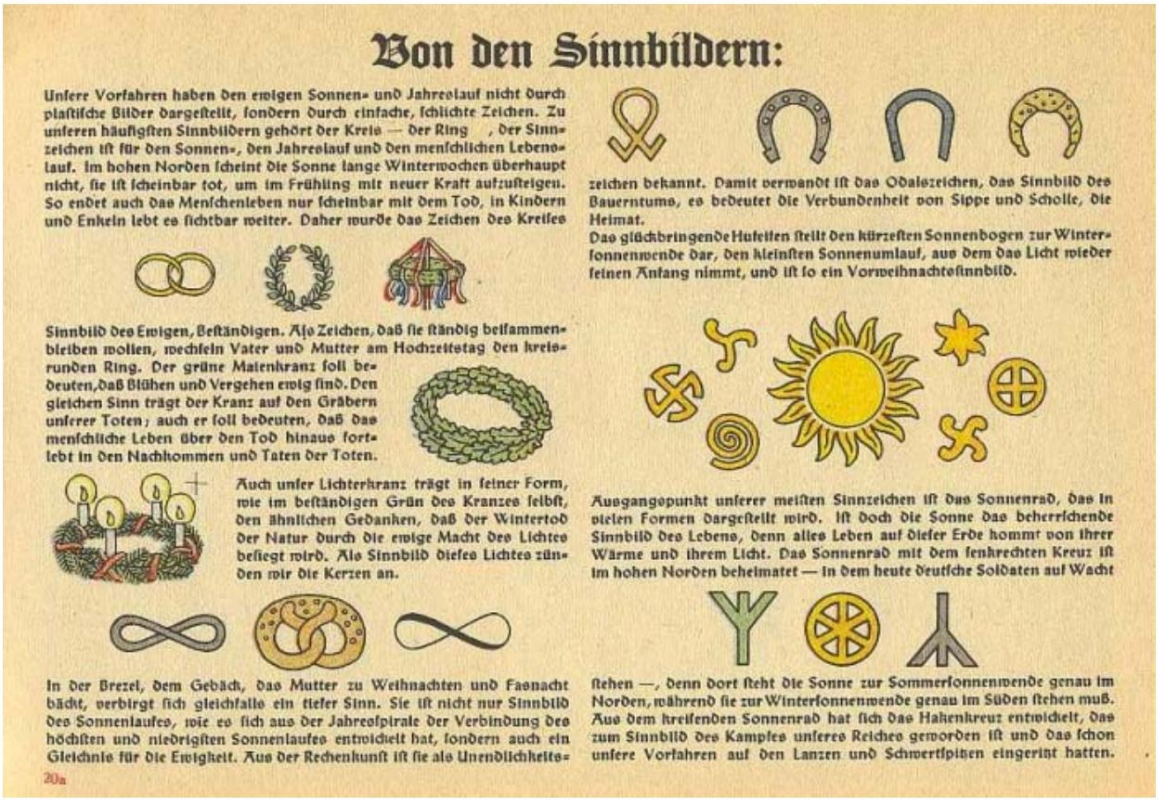

Von den Sinnbildern:

Unsere Vorfahren haben den ewigen Sonnen- und Jahreslauf nicht durch plastische Bilder dargestellt, sondern durch einfache, schlichte Zeichen. Zu unseren häufigsten Sinnbildern gehört der Kreis — der Ring , der Sinnzeichen ist für den Sonnen-, den Jahreslauf und den menschlichen Lebenslauf. Im hohen Norden scheint die Sonne lange Winterwochen überhaupt nicht, sie ist scheinbar tot, um im Frühling mit neuer Kraft aufzusteigen. So endet auch das Menschenleben nur scheinbar mit dem Tod, in Kindern und Enkeln lebt es sichtbar weiter. Daher wurde das Zeichen des Kreises

Sinnbild des Ewigen, Beständigen. Als Zeichen, daß sie ständig beisammenbleiben wollen, wechseln Vater und Mutter am Hochzeitstag den kreisrunden Ring. Der grüne Maienkranz soll bedeuten, daß Blühen und Vergehen ewig sind. Den gleichen Sinn trägt der Kranz auf den Gräbern unserer Toten; auch er soll bedeuten, daß das menschliche Leben über den Tod hinaus fortlebt in den Nachkommen und Taten der Toten.

Auch unser Lichterkranz trägt in seiner Form, wie im beständigen Grün des Kranzes selbst, den ähnlichen Gedanken, daß der Wintertod der Natur durch die ewige Macht des Lichtes besiegt wird. Als Sinnbild dieses Lichtes zünden wir die Kerzen an.

In der Brezel, dem Gebäck, das Mutter zu Weihnachten und Fasnacht bäckt, verbirgt sich gleichfalls ein tiefer Sinn. Sie ist nicht nur Sinnbild des Sonnenlaufes, wie es sich aus der Jahresspirale der Verbindung des höchsten und niedrigsten Sonnenlaufes entwickelt hat, sondern auch ein Gleichnis für die Ewigkeit. Aus der Rechenkunst ist sie als Unendlichkeits-

zeichen bekannt. Damit verwandt ist das Odalszeichen, das Sinnbild des Bauerntums, es bedeutet die Verbundenheit von Sippe und Scholle, die Heimat.
Das glückbringende Hakenkreuz stellt den kürzesten Sonnenbogen zur Wintersonnenwende dar, den kleinsten Sonnenumlauf, aus dem das Licht wieder seinen Anfang nimmt, und ist so ein Vorweihnachtssinnbild.

Ausgangspunkt unserer meisten Sinnzeichen ist das Sonnenrad, das in vielen Formen dargestellt wird. Ist doch die Sonne das beherrschende Sinnbild des Lebens, denn alles Leben auf dieser Erde kommt von ihrer Wärme und ihrem Licht. Das Sonnenrad mit dem senkrechten Kreuz ist im hohen Norden beheimatet — in dem heute deutsche Soldaten auf Wacht

stehen —, denn dort steht die Sonne zur Sommersonnenwende genau im Norden, während sie zur Wintersonnenwende genau im Süden stehen muß. Aus dem kreisenden Sonnenrad hat sich das Hakenkreuz entwickelt, das zum Sinnbild des Kampfes unseres Reiches geworden ist und das schon unsere Vorfahren auf den Lanzen und Schwertspitzen eingeritzt hatten.

20a

Håndformede kjeks bør også lages i form av runebokstavene. Denne operasjonen er ikke vanskelig hvis deigen først rulles til en lang tykk spaghetti. Runebokstaver som hakekorset, odalrunen i alle dens forskjellige former, kringlen, solspiralen og hesteskoen kan da enkelt dannes. Det samme kan det fire-, seks- og åtte-eikers solhjulet.

Disse kjeksene skal brukes til å dekorere Jul-kransen, Juletreet og Julebordet til hver SS-familie.

Machine Translated by Google

Julesanger og historier

Jul-tiden er spesielt en tid for barna. Foreldre kan ikke gjøre nok for å lyse opp disse kjedelige dagene og lange nettene.

Bare tenk på det: Hvor kommer våre dypt forankrede følelser for julen fra?

Stort sett er de minner fra barndommen. Førsteinntrykket varer lenger og etterlater den dypeste bevisstheten om disse feiringene. Alle senere festligheter er meningsfulle bare hvis denne første forståelsen vekkes.

Fordi i Tyskland har hver generasjon gitt de gamle tradisjonene videre til barna sine, vi har nå den tyske julen, som er misunnelig av alle andre nasjoner.

Vi må sørge for at disse gamle tradisjonene blir overlevert på en sann og uforandret måte, slik at de vil vekke våre barn en sterk følelse for sitt hjemland og sitt folk, som vil gi dem en følelse av trygghet i dette moderne og stressende verden.

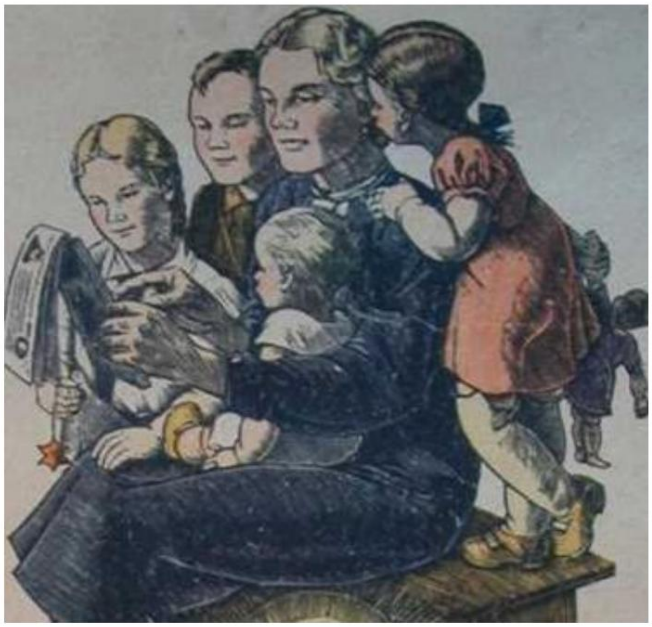

På julen skulle barna synge de gamle julensangene våre. Derfor trenger mødre å kunne sangene selv og lære dem av hele deres hjerte og sjel. En kveld på den lokale skolen vil hjelpe alle de foreldrene som ikke ble opplært riktig som barn til å få det riktig for seg selv.

Våre beste julesanger er:

1. Høyt oppe i vinden, 2.
O Juletre, Hvor grønne er grenene dine, 3. Hellig
natt fylt med stjerner.

Machine Translated by Google

Juletiden er en tid uten like for å fortelle historier. Kjernen i eventyrene våre er tusenvis av år gammel. Hvis du er i stand til å forstå den dypere betydningen av hendelsene ved vintersolverv, vil du ikke bare gjøre barna dine glade med disse historiene, men øke din egen kunnskap om julen og om din rasearv.

Hver søndag i juli er det vanlig å fortelle én historie som snakker om solverv og det kommende året:

1. Søndag 1. juli, Rødhette: Barnet med den røde luen (solen) går inn i den mørke skogen for å besøke den gamle moren (jordmor) og blir slukt av et monster; den unge jegeren bringer barnet frihet og med det årets gjenfødelse.

2. Søndag 2. juli, Snøhvit: Prinsebarnet går inn i den dype skogen, når Gnomenes rike (Mor Jord) og blir drept av den onde (stemoren); barnet sover på et fjell i en glasskiste (isvinteren), men blir frigjort og hentet hjem av en ung helt.

3. På søndag 3. juli, Maiden Marlene: Prinsessen med det gylne håret (solen) er fengslet i et tårn (solens død) og verden blir karrig og tom; prinsen prøver å frigjøre henne, men blir hindret av den dårlige (den dårlige bruden), til tiden er inne og han gjenkjenner den rette bruden og bringer henne hjem.

4. Søndag 4. juli, Tornerose: Prinsessen når tårnet til den gamle spinnende kvinnen og faller i dyp søvn; verden blir karrig og tom til en ung prins kommer og går gjennom rosehekkene fordi tiden er moden (vintersolverv); han vekker den sovende jenta med et kyss, verden våkner og stråler i nytt lys.

Se også den gamle sagaen om Sigurd og Brünnhilde i historien om *Waberlohe* (eller 'Magisk ild').

Wotans dag og *jul-fortelleren*

Den gamle festen Wotan feires den 6. juli. I gamle dager kjørte guden til våre forfedre gjennom luften, besøkte folket sitt, var vennlig mot dem og etterlot dem små gaver. Han kunngjorde starten på vintersolverv-sesongen og det nye året.

Den kristne kirke kunne ikke undertrykke disse årlige besøkene til denne hvitskjeggete, enøyde lederen av de gode ånder. Så de satte en av dens antatte helgener, St. Nikolaus, i Wotans sted.
Men i mange områder av Tyskland forble historien om *Schimmelreiter* (eller 'White Horse Rider'), også kjent som Hruodprecht (eller Ruprecht, som betyr 'Shining with Glory') eller Wotan eller rett og slett Far Yuletide.

SS-familier bør samles og gjøre besøket til Juletaten til en minneverdig begivenhet for barna deres, som helt sikkert vil takke dem for det i årene som kommer. Men der et faktisk besøk ikke kan arrangeres, bør alle familiemedlemmer sette Jul-tallene sine i vinduskarmen,

Machine Translated by Google

hvor de vil bli funnet om morgenen fylt med epler, nøtter og håndformede kjeks, de første budbringerne til den kommende festen.

Hvert medlem av familien bør ha sin egen Jul-tallerken. Når et barn blir født, skal det overraktes en Jul-plate ved seremonien for navngivning. Det skal være en gammel tallerken i tinn, tre eller keramikk dekorert med Livets tre og skrift. Siden denne tallerkenen brukes gjennom hele livet, bør den være vakker, men ikke for stor. Den brukes på bursdager til lysene; på Wotans dag, juledag og nyttårsdag for godbitene; påskedag for eggene; på Høstfesten for eplene; i bryllupsseremonien for brød og salt; og i begravelsesseremonien for livets lys, som skulle slukke på den.

Produsert av SS-porselensfirmaet Porzellan-Manufaktur Allach-München for julen 1941 og tilgjengelig for offentlig kjøp, *Jul-Teller,* eller 'Jul Plate', vist her har en grønn kant med symbolske Tree 0f Life-motiver på den nedre kanten. Midten av platen er dekorert med *Schneeglöckchen,* eller 'snødråper'.

Machine Translated by Google

Allach Jul-platen fra 1943 er dekorert med en enkel design av *Krokusse,* eller "krokuser", som springer opp gjennom vintersnøen.

Produsert av Staatliche Porzellan-Manufaktur Meißen, denne *Jul-Teller* fra 1940 skildrer familien, det eviggrønne treet og bålet fra fjellet, og *Sonnenrad,* eller 'Sunwheel Swastika'.

Machine Translated by Google

Innenfor grensen til snøklokker, krokus og stigende soler, bærer Allach Jul-platen fra 1944 en inskripsjon fra 1800 -tallets poet og dramatiker CF Hebbel:

Und von allen Sternen nieder
Strömt ein wunderbarer Segen,
Dass die müden Kräfte wieder
Sich in neuer Frische regen,
Und aus seinen Finsternissen
Tritt der Herr so weit er kann,
Und die Fäden die zerissen,
Knüpft er alle wieder an.

Og ned fra alle stjernene
Strømmer en strålende velsignelse,
Slik at den slitne styrken
Kan igjen føle seg uthvilt,
Og ut av mørket
Mennesket vil gå så langt det kan,
Og trådene som ble brutt
Vil bli reparert igjen.

Machine Translated by Google

Spesialplater fra Allach-fabrikken, laget av hvitt porselen og med nasjonalsosialistiske symboler i relieff, ble delt ut som personlige gaver fra Reichsführer-SS.

I midten av 1943-platen er en hevet ørn som griper et sverd og en klynge av eikeblader. På grensen er de kjente ordene fra brevet til Friedrich der Größe til d'Argens i 1758:

> *Wir were uns solange herumschlagen, bis unsere verfluchten Feinde sich zum Frieden bequemen!*
>
> *Vi vil slå rundt oss så lenge det tar før vår forbannede fiende underordner seg fred!*

Machine Translated by Google

Det sentrale bildet av 1944-platen er et stort morskors omgitt av en ring av seks jernkors og seks eikeblader. Inskripsjonen rundt platen lyder: *Durch Mütter und Held ist unser der Sieg,* 'Seier er vår gjennom mor og helt'.

Machine Translated by Google

Jul-telleren fra 1940 viser Seierssverdet i sentrum, med seks Sunwheel Swastikas, seks hjerter og tolv Hagal-runer på grensen.

Jul-platen fra 1942 viser Sunwheel Swastika med fakkel i sentrum, omgitt av fire hjerter og seks Hagal-runer, sammen med ordene *Nur aus Opfern steigt groß das Reich,* 'Bare fra offer vil riket reise seg høyt'.

Machine Translated by Google

Sunwheel Swastika og Man Rune dominerer *Jul-Teller fra 1941.* Rundt grensen ligger seks mindre solhjul, seks hjerter og tolv Hagal-runer.

Jul-telleren fra 1944 fra Waffen-SS-divisjonen *Langemarck* er skåret i tre og bærer et sentralt Sunwheel Swastika med tre hester.

Machine Translated by Google

Juletreet

Etter at SS-mennene har stått ved fjellbrannene under vintersolverv og hørt ordene om kontemplasjon og advarsel, bringer de hjem et av de små trærne som har sett brannen.

Det sanne settes inn i navet på Jul-hjulet og dekoreres med Julens lys. Og dermed står det eviggrønne Livets tre i stua og forteller om den mørke vinterens død og den kommende tidens skinnende gjenfødelse.

Vintersolverv i huset til SS-mannen

Vi bør huske på betydningen av juletreet, selv om vi må kjøpe det på bymarkedet. Det skal være et vakkert slankt tre, hvis brede grener skal spre høytidelighet og festlighet i rommet. Den skal stå i Jul og SS hjørnet av huset. Det bør dekoreres med største forsiktighet.

Ikke begynn forberedelsene i siste mulige minutt, og skynd deg deretter ut for å kjøpe det søppel nærmeste butikk har å tilby. Hvilken mulig mening kan det være i tinsel, englehår, glasspynt, tinsel og annet slikt tull på Juletreet til SS-familien?

Jul-hjulet, som støttet Jul-kransen, holder nå Juletreet. Det skal ikke være noe på toppen av treet; grenkronen skal forbli bar. De beste dekorasjonene er
de tente lysene.

I tillegg skal det henges masse røde epler på treet med tynne ledninger. Eplet er et symbol på det kommende livet, og rødt er fargen på solen. Andre symboler med lignende betydning er gyldne og sølvmalte nøtter. Og selvfølgelig de hjemmebakte, håndformede kjeksene med sine

Machine Translated by Google

forskjellige betydninger må henges på treet, sammen med en marsipangris som symboliserer jul Villsvin.

I løpet av de lange julkveldene skulle faren kutte trepynt i alle de forskjellige formene av Jul-hjulet og hakekorset, for å fullføre dekorasjonen av treet. Men hovedinntrykket skal alltid komme fra selve juletreet og ikke fra dekorasjonene.

Julefeiringen

Vi feirer jul om kvelden, ikke om morgenen. Juletiden er festen for det nyfødte lyset og det fornyende livet. Derfor er det festen for minnet om fødselen av barnet, av takk til moren, av gode ønsker for hele folkets vekst. Grunnen til at vi gir gaver på julen er å vise respekt til andre medlemmer av folket vårt for den rollen de spiller i dets fortsatte eksistens.

I Tyskland er julen dermed en fest for både den nærmere og den bredere familien, som har en tendens til å ekskludere utenforstående, men som en lenge mistet sønn eller en som bor langt unna alltid er velkommen til å returnere.

Gavene, som bare er verdifulle i den grad giveren har jobbet med dem, legges under treet i hemmelighet av faren. Når alt er klart samles familien i det tilstøtende rommet for kveldsmåltid. Bordet skal være festlig og dekket med omhu. Dette er starten på julefeiringen.

Måltidet skal være rikholdig, med en hovedrett av karpe, gås, villsvin eller hare. Disse dyrene har tradisjonelt blitt spist til julemåltidet og bør aldri erstattes med annen mat.

Ikke bare gavene, men hele feiringen skal være full av overraskelser for alle familiemedlemmer. Faren tenner lyset i *Jul-Leuchter,* eller 'Jul Earthenware Candlestick', som trelysene igjen får sitt lys fra. På treet skal det være 13 (som representerer 12 måneder pluss den 13. fornyelsen) eller 27 (tre måneuker hver med ni dager) lys. Tre tilstøtende stearinlys skal forbli slukket. Deretter kaller han kona, barna og eventuelle andre familiemedlemmer inn i rommet ved hjelp av en liten bjelle.

Mens de beundrer treet tenner han de tre siste lysene og sier:

> *Dette lyset skulle brenne for våre forfedre som er med oss i kveld. Dette lyset skulle brenne for mine døde kamerater fra krigen. Dette lyset skulle brenne for våre millioner av tyske brødre over hele verden, som alle feirer jul med oss i kveld.*

Etter dette bør alle synge sangen 'O Yuletide Tree, How Green Are Your Branches', uten hvilken julefeiringen er utenkelig, og åpne gavene. Kvelden skal være rolig og oppriktig. På det avtalte tidspunktet vil familien lytte til jubileumsadressen til nestlederen, og føle gjennom den et bånd som strekker seg ut til å omfatte hele folket i

Machine Translated by Google

tyske brødre. I løpet av kvelden skal familiefotografiene vises, gamle familiehistorier fortelles og resultatene av forskning på familiehistorien utveksles.

Nyttårsaften og *Jul-Leuchter*

Julaften etterfølges av de tolv hellige dagene, viktige festdager for våre forfedre der ingen arbeidet. Wotan og hans Army of the Dead ble sagt å ri gjennom luften; og Frigga, eller Lady Holle, ledet hæren til de ufødte over folkets hoder.

Vi bør tenne lysene på treet så ofte som mulig i løpet av disse dagene. I løpet av natten til nyttårsaften når feiringen enda et høydepunkt. Juletidens hendelser gjentas, og igjen sier vi farvel til de gamle og ser håpefullt på fremtiden.

Årets siste kveld er en veldig glad tid. Barna har kjøpt lite fyrverkeri og har det gøy. Mor henter skjeen for støping av blyet, som kun skal brukes til dette formålet. Blyet smeltes på skjeen og støpes i en bolle med kaldt vann. De resulterende figurene og formene forutsier fremtiden. Gratulasjonskort sendes til fjerne slektninger. Punch fyller huset med sin aroma, og kveldsmåltidet er like storslått som det på julen.

Jul *-Leuchter,* presentert av Reichsführer-SS Himmler til SS-mannen, er det viktigste symbolet som brukes gjennom hele året for å markere feiringer og minnesmerker. Dens utskårne hjerte representerer ildsted og hjem, og Hagal Rune fred gjennom seier.

Machine Translated by Google

Ved midnatt, når lysene på juletreet er brent ned, vil SS-mannen sette *Jul-Leuchter* på bordet. Lysestaken med sitt årelange lys har blitt tent ved hver familiefeiring det siste året. Lyset har brent ned, og det bør få et nytt i kveld.
Akkurat som våre forfedre aldri lar den hellige ildstedet ilden slukke, så må vår *Jul-Leuchter* alltid ha et lys. Dermed blir det et symbol på det aldri døende sollyset. Alle blir veldig omtenksomme når det gamle lyset endelig brenner ned og det nye settes på plass.

SS-personell som mottar Jul Earthenware Candlestick and Citation

Machine Translated by Google

Jul-Leuchter presentasjonsseremoni i Flandern

Verdensberømte Jul-lysstaker i lervarer produseres på Allach-fabrikken

Machine Translated by Google

Der Reichsführer-SS

Berlin, Julfest 1938

An meine SS-Kameraden!

Ich schenke Ihnen diesen Jul-Leuchter. Er ist nachgebildet nach einem alten aus früher Vergangenheit unseres Volkes überkommenen Stück.

Seine Lichter sollen brennen in der Nacht der Jahreswende, nach unserem heutigen Gebrauch, vom 31. Dezember zum 1. Januar.

Das kleine Licht, das unter dem Leuchter steht, brenne als Sinnbild des zu Ende gehenden Jahres in seiner letzten Stunde.

Das große Licht flamme auf im ersten Augenblick, da das neue Jahr seinen Gang anhebt.

Es steckt eine tiefe Weisheit in dem alten Brauch.

Möge jeder SS-Mann das Flämmchen des alten Jahres reinen, sauberen Herzens verlöschen sehen und erhobenen Willens das Licht des neuen Jahres entzünden können.

Das wünsche ich Ihnen und Ihrer Sippe heute und in alle Zukunft.

Heil Hitler!

H. Himmler

Jul -*Leuchter*- sitatet for 1938

Machine Translated by Google

Ordene i sitatet er som følger:

Jeg gir deg denne lysestaken i jordgods fra Jul. Den er utformet i den tradisjonelle stilen til våre folk.

Lyset skal brenne i løpet av nyttårsnatten, som for oss faller natt til 31. desember til 1. januar.

Det lille lyset skal brenne som et symbol på slutten av året i dets siste timer.

Det store stearinlyset skal lyse i første øyeblikk av det nye året.

Det er en dyp visdom i denne skikken.

Måtte hver SS-mann se det lille lyset slukke med et rent hjerte og tenne det nye lyset i det nye året med fornyet kraft.

Dette er hva jeg ønsker for deg og dine pårørende i dag og for all fremtid.

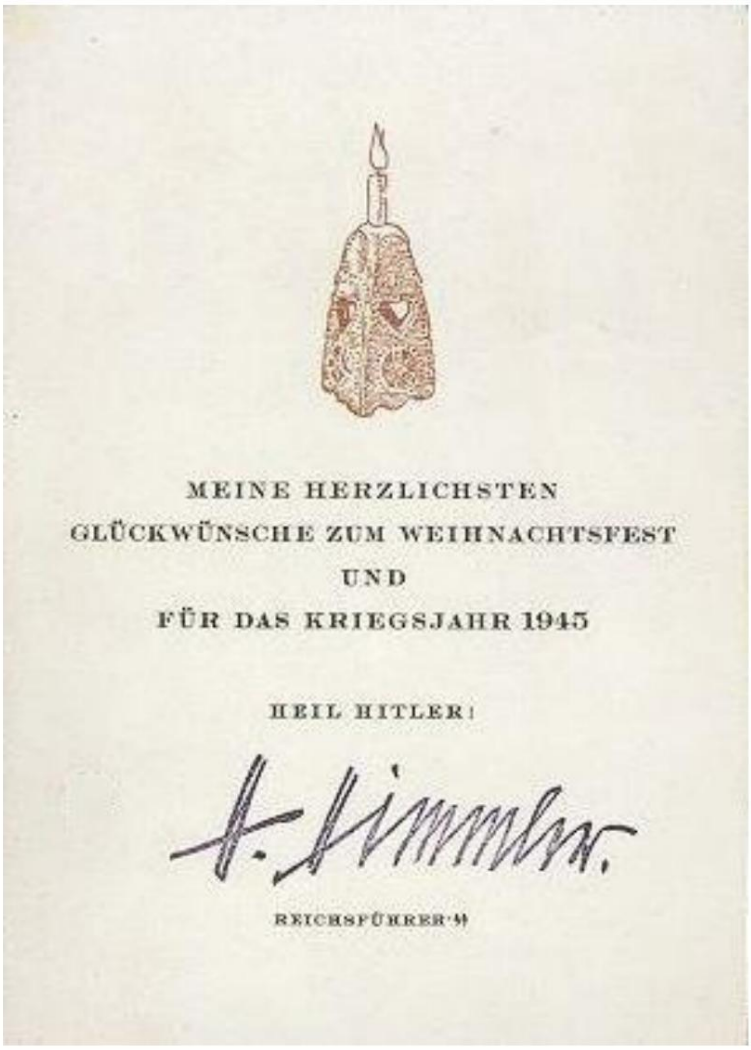

Dette bildet viser et julekort skrevet ut på vegne av Reichsführer-SS Himmler. Legg merke til *Jul-Leuchter* pleide å dekorere dette enkle kortet, der det står: 'Mine hjertelige ønsker for julen og for krigsåret 1945'.

Machine Translated by Google

Påskefeiringen

Navnet *Ostern,* eller 'Påske', er av germansk opprinnelse. Det indikerer at solen står opp nøyaktig i *øst,* eller 'øst'. Med ankomsten av påsken avgjøres kampen mellom vinter og sommer til fordel for den kommende sommeren, for når påsken kommer, er jevndøgn allerede forbi.

Påsken er en bevegelig fest, siden den ikke bare bestemmes av solen, men også av månen. Påskedag er den første søndagen etter fullmånen som følger etter vårjevndøgn.

Den kristne kirke valgte denne eldgamle germanske festen for gjenoppvåkning og oppstandelse for sin feiring av Kristi oppstandelse. Påsken er festen for den seirende våren hvor loven om det evige livet i naturen er synlig i tusenvis av knopper og voksende frø rundt oss. Disse dagene i påsken feires av den germanske mannen ved å samles rundt påskebålet, Livets tre i huset, pilkatter, påskeegg og festmåltidet.
Fordi han ser Guds åpenbaring i naturens lover, er alle disse symbolene tegn på hans nærhet til Gud.

Påsken er en høytid som varer i mange dager. I dag starter vi normalt festlighetene på grønn søndag (palmesøndag), med påskedag som den største festdagen. Skal denne feiringen ha mening for oss, må vi tilbringe mest mulig tid med familien og starte forberedelsene tidlig.

Påsketreet

På Grønn Søndag går barna ut i skogen og skjærer fleksibel børstemark fra gråpil-, bjørk- og hasseltrær, som skal bindes sammen til en krans.

Kransen skal henges på grenen til Jul-hjulet plassert i SS-hjørnet av huset. Skjærtorsdag skal kransen pyntes med pil- og hasselkatter, og påskedag bør påskeeggene legges til.

Påskeeggene

Alle vet at påskeharen legger påskeeggene. For å hedre denne historien dukker kaninen opp på bordet i mandelkjeks, og i påskeredet i sjokolade. Påskeredet til hvert medlem av familien er hans eller hennes Jul-plate, som er polstret med mose eller bomull og gjemt i huset eller hagen natten før påske. Hovedinnholdet i reiret er påskeeggene. De skal ikke erstattes av søtsaker, men skal være ekte, levende egg. Egget omslutter tydeligst kraften til det nye oppvåkningslivet. Det er derfor alle spiser egg på denne, oppstandelsens fest.

For å vise at disse eggene har en spesiell betydning, blir de farget og malt. Det er mange måter å oppnå denne fargen på. Ofte farges eggene brune ved å koke løkskinn og

Machine Translated by Google

la eggene trekke i dette brygget. Kjøper du fargede matfarger kan du lage røde, gule, blå eller grønne skall.

Med en løsning av 10 prosent saltsyre kan de fargede eggene nå skrives inn med mottoer, runebokstaver, kantlinjer og tegninger. Versene på eggene skal rettes mot finneren av egget, og skal få ham eller henne til å le, jo høyere jo bedre. Barna kan hjelpe til med maling av eggene, men bør ikke gravere på grunn av den åpenbare faren for at syredråper kommer i øynene.

Eggene som brukes i påskebakingen skal pyntes i tillegg til eggene som skal gjemmes. Disse eggene er nå bare hule skall, som etter graveringen kan henges enkeltvis eller i lenker på påskekransen.

De fargede halvskallene til eggene som spises skal festes opp ned på endene av raklene på kransen. Sjokoladekaninene skal dekorere bunnen av Jul-hjulet til de spises etter tur.

Påskevandringen

Det har blitt en severdig skikk for hele familien å gå en tur 1. påskedag. Selv dårlig vær kan ikke stoppe morgenturen påskedag. Faren må ikke glemme at han bør ta på seg rollen som påskeharen for at barna skal finne skogen full av påskeegg og (imaginære) kaniner. Hvert år blir barna vekket fra effekten av vinterdvalen gjennom denne spesielle opplevelsen.

Faren skulle sørge for barnas latter og lykke ved å fortelle dem de gamle eventyrene: den om den blinde som skjøt en hare, den lamme som fanget den og den nakne som stakk den i lomma; hvordan solen hopper tre ganger i påsken når han hører latter; og historier om *Münchhausen, Eulenspiegel* og den vågale *Bomberg.* Alle disse historiene får folk til å le av tullet deres.

En slurk vann fra en liten bekk i skogen skal smake spesielt godt på påskedag.
Og ved hjemkomst skal lunsjen bestå av suppe laget av syre, ferske grønnsaker og eggerøre.

Påskebrannene

Påskebålene som blir tent i hele vårt folkesamfunn er gledesbål over vårens seirende oppgang. Derfor peker de allerede mot midtsommernattens bål.

Hvis SS-mannen ikke kan ta del i en av feiringene rundt bålene i hjemlandet hans, bør han tenne Jul lergods-lysestaken under påsketreet i SS-hjørnet av hans

Machine Translated by Google

hus og tenke på betydningen av disse brannene for hans forfedre og betydningen av påske for ham og hans familie. Med ordene til den gamle tyske folkesangen:

Våren er kommet for å hilse oss, sørenvinden blåser
mildt, Alle engene blomstrer med røde og blå blomster.
Utenfor vever den brune lyngheien en nydelig kjole til seg og
inviterer alle til maidans.
Skogsfugler synger sangene du ønsker
deg, Så kom til den glade dansen, reisen er verdt det.
Under de grønne lindetrærne skinner de hvite
kjolene, Alle vinterens sorger er over for oss barn.

Dette bildet viser en *Osterfeuerräder,* eller 'Påskebrannhjul', laget i landsbyen Lügde utenfor Bad Pyrmont, og skåret ut med et ordtak: *Kein Zeit alter, kann unseren anfang denken Gott allein woll unser Ende lenken, 1934,* eller 'Ingen kan forutsi hvor vi starter. Gud alene vil lede oss til vår skjebne, 1934'.

Tradisjonen med påskebrannhjulet har levd videre gjennom århundrene. Et stort trehjul bringes til toppen av et fjell eller klippe og fylles med halm. Halmen tennes, og deretter rulles hjulet nedover fjellet eller klippen, og understreker vår glede over vårens fremvekst.
Alle i bygda er med på denne feiringen.

Machine Translated by Google

Påskebrannhjulet tas gjennom landsbyen og videre til toppen av fjellet eller klippen.

Et element av hellig seremoni råder gjennom hele prosessen.

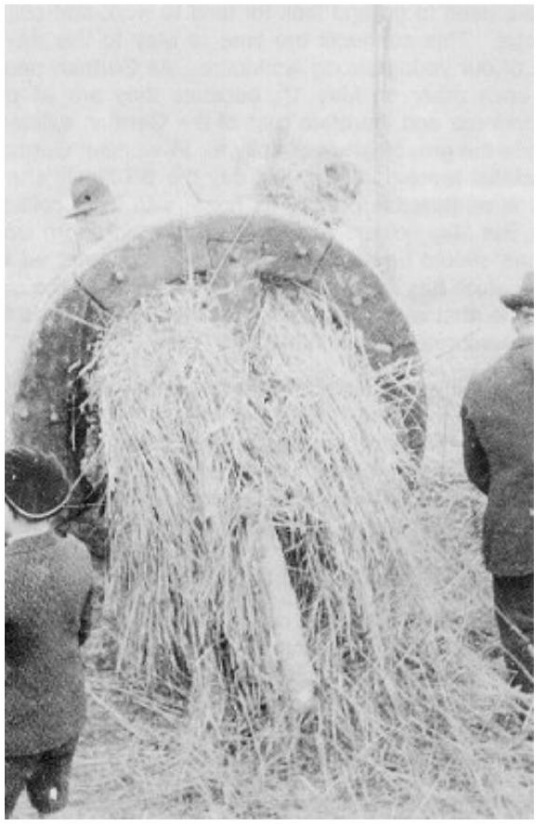

Påskebrannhjulet er fylt med halm. Etterpå tennes halmen og hjulet rulles nedover fjellet.

Machine Translated by Google

Upon the Wheel på dette bildet kan sees mottoet *Ein Volk, ein Reich, ein Führer.*

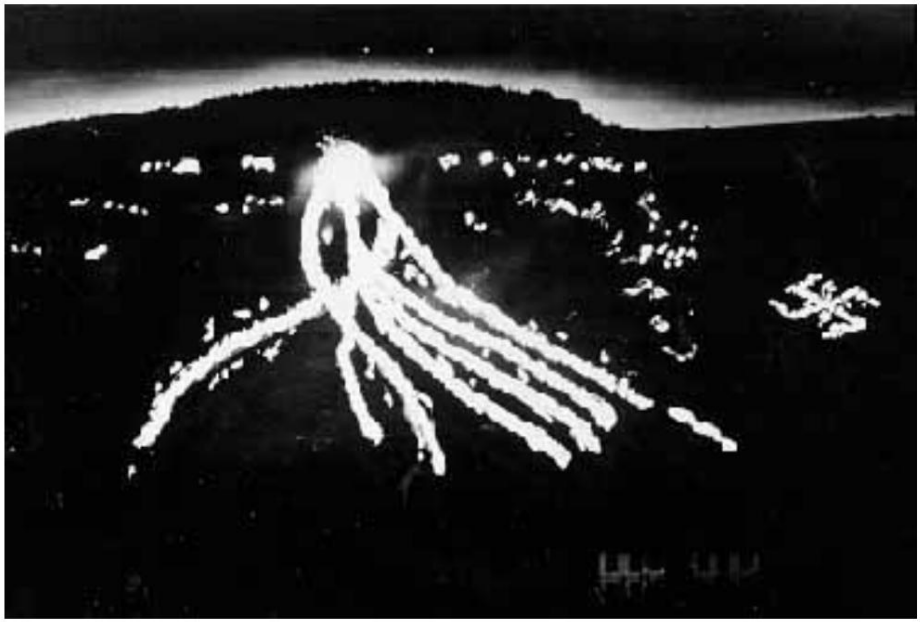

I 1934 ble fakkelbærere organisert for å danne et enormt flammende hakekors i skråningene av Osterberg mens påskebrannhjulene løp ned bakken.

Machine Translated by Google

Tiden for mai

I gammel tid var mai den foretrukne måneden for bryllupsfester. Og etter bryllupet pleide de unge å gå og lete etter jord å jobbe og dyrke. Med dagens feiring av vår unge, sterke arbeidsstyrke, er vi knyttet til denne tradisjonen fra fortiden.

Alle tyskere føler et bånd med hverandre 1. mai fordi de alle er en del av den tyske arbeidsstyrken og derfor en del av den tyske tilværelsen. Den første dagen i mai ble gjort til den store enhetsfesten for alle arbeidende tyskere av den nasjonalsosialistiske revolusjonen.

Denne dagen skal SS-familien tilbringe mest mulig tid utenfor hjemmet sammen med arbeidskolleger og kamerater, mens blomster og grønt skal pryde hvert hus. Alle bør også være klar over at den første dagen i mai er knyttet til en annen mai-fest, med det greske navnet pinse. Men mens første dag i mai feires utenfor huset, feires pinsen innad i familien.

I denne sesongen skal navet til Jul-hjulet støtte et lite grønt bjørketre, dekorert med fargerike bånd: Livets tre i mai. Hver jente bør være kledd i hvitt som om hun selv var maidronningen, den sentrale figuren i maidansen. Og til slutt, om kvelden, frisker en kjølig drink opp alle som har deltatt helhjertet i den største feiringen av det tyske folkesamfunnet under denne, den gamle ekteskapsmåneden.

Sommersolverv

Solen har nå nådd sin lengste kurve over himmelen. På denne dagen er lyset sterkere og varer lenger enn noen annen dag. Helt i nord holder solen seg oppe i 24 timer. Etter fødselen ved julen har lyset endelig nådd toppen av sin vekst.

Midt i året er for oss et symbol på midten av livet vårt, våre sterke virile handlinger, samholdet i hjemmet og folkets eksistens.

Sammen med andre organisasjoner som deltar aktivt i å bygge det tyske riket, marsjerer SS til de nattlige brannene på åsene og fjellene. Solens lek er et tegn på livets evige syklus, ilden er det hellige mørket til Solens aldri slukkende styrke, og talene gir retning og oppmuntring til kampene som kommer.

Inne i SS-hjemmet har barna samlet furubørsten og de røde blomstringene av sorrel, som er bundet til en krans og festet oppreist på Jul-treet. Når brannene har stilnet, vil faren komme hjem, tenne Jul-leirstaken og lysene på kransen, vekke barna og fortelle dem om feiringen og talene. Denne praksisen skulle vekke et ønske hos barna om å være en del av feiringen av sommersolvervs hemmeligheter.

Machine Translated by Google

Høstfesten

Om høsten blir dagene kortere og nettene lengre, og året nærmer seg slutten. Jorden har latt plantene vokse, solen har modnet fruktene, og nå er låvene og kjellerne fylt med jordens gaver. Den harde vinteren kan komme nå. Folket ser takknemlig til sin Gud som får alt til å vokse, og hedrer ham gjennom høstfestivalen.

Inne i hjemmet til SS-mannen vil alt forberedes til høstingsfeiringen. I byene bør særlig tilknytningen til høstingen på gårdene vektlegges. Barna bør gå over åkrene for å samle halm til innhøstingskronen, og ikke kjøpe den, for å utdype forståelsen av innhøstingen.

Hjemme vil halmen bindes inn i en høstkrans eller krone og henges fra Livets tre i midten av Jul-hjulet. Den skal pyntes med røde epler og annen frukt, og under vil det bli plassert Jul-tallerken med brød og salt. Dette gir en god ramme for å høre Führerens takketale fra Bückeburg. Mange tyskere drar til Bückeburg for å lytte til adressen personlig.

Dødsritene

Nebelung (november) er de dødes måned. Året dør nå, med de siste bladene som faller fra trærne. Denne tiden er veldig trist og melankolsk. Vi forstår på nytt at ettersom oppstandelsen ved påske er en del av den årlige syklusen, så er den døende om høsten også. Livet inneholder både fødsel og død. Fordi livet er hellig for oss, er fødsel og død urørlige.

Historisk sett faller minnedagene inn i denne måneden Nebelung. Dagen 10. november 1914 var slaget ved Langemarck, dagen 11. november 1918 var den dødbringende dagen for våpenhvilen, og dagen 9. november 1923 var marsjen til Feldherrnhalle. Hver november vender Führer, og med ham hele nasjonen, tilbake til Feldherrnhalle for å minnes våre døde martyrer.

Alle bør besøke gravene til de kjære avdøde i løpet av denne måneden, og ta med seg blomsterkranser og livslys. SS-mannen, som føler seg spesielt nær de avdøde, vil tenne sin Jul-lysstake i jordgods til ære for sine falne kamerater og de døde av familien hans på disse lange mørke kveldene.

Hvis flere medlemmer av familien er samlet, bør en skål drikkes til ære for de døde. Kransen som er bestemt til kirkegården bør henge først på Jul-hjulet i en dag eller så for å utdype meningen og for å la den bære alle familiens spesielle hilsener til familiens
forfedre.

I løpet av denne tiden bør bilder av forfedrene vises i SS-hjørnet, og den generelle samtalen skal handle om deres gode liv og modige dødsfall.

Machine Translated by Google

SS Woman husker sin falne ektemann

Machine Translated by Google

Jul- og SS-hjørnet

Bildet nedenfor viser det typiske SS-hjørnet og familiekisten, fylt med kjære familie- og SS-minner. På midten av brystet er Jul-learninglysestaken med to Jul-plater, og til den ene enden Familieboken. Bak er en vegg drapert med vakre tradisjonelle motiver.
Kisten er laget etter familiens ønske, og kan dekkes med utskårne runebokstaver.

Hjemmet til en SS-mann burde være gjenkjennelig på SS-hjørnet, som er satt til side for spesielle feiringer av familien hans. I dette hjørnet bør alle de tingene holdes som minner oss om våre høyere plikter. Fra denne jul og SS-hjørnet skal en glad og sterk glød omslutte hjemmet og

Machine Translated by Google

alle menneskene som bor i den. I dette hjørnet bør alle de tingene holdes som styrker stemmen til vårt blod og pliktene til land og folk, og alt som viser vår tro.

Hjørnet bør domineres av familiens kiste, som inneholder alle familiearvestykker samt de forskjellige feriedekorasjonene som brukes gjennom året. Et lite bord kan brukes til å begynne med, men til slutt bør hver SS-familie ha sin egen kiste.

Jul-lysestaken i jordgods står på brystet hele året, omgitt av Jul-platene, en for hvert medlem av familien, som brukes til alle de årlige fellesskapsfeiringene samt til bursdager, bryllup og dødsdagen. Noen ganger erstattes Jul-platene av Jul-hjulet, som brukes til å holde Livets tre og årets fem kranser: én hver for advent, påske, mai, solhverv og høst.

Veggen bak kisten bør henges med et bilde av Führer og en av Reichsführer-SS, samt familiebilder, forfedres navn og minnesmerker fra krigstid. De store SS-runene og hakekorset må være der også.

Jul- og SS-hjørnet er et mål på hvor mye SS-mannen og hans kone deltar i SS skikker.

Familieboken Hver SS-

mann må minnes strengt på sin plikt her, som hans sønner og døtre vil minne ham om også i fremtiden: han må be sine levende foreldre og besteforeldre om å skrive ned alle barndomsminnene deres med en gang, sammen med eventuelle andre minner som bør overleveres til fremtidige generasjoner.

Navnene og datoene på forfedreplaketten vil være meningsløse for disse generasjonene hvis de ikke er ledsaget av så mange historier som mulig som beskriver livene, vanskelighetene, feiringene og miljøene våre forfedre levde i. Denne kunnskapen om familiens blodlinje vil beskytte fremtidige generasjoner mot de nyrike og sosiale klatrere.

Besteforeldrene, som ofte har svært god hukommelse for barndomshendelser, plikter å registrere sine kunnskaper og erfaringer for sine oldebarn. SS-mannen burde ganske enkelt gå bort til dem, legge en notatbok foran dem og si: «Skriv nå ned hvordan det pleide å være». Enhver motvilje forsvinner vanligvis raskt, ettersom eldre vanligvis liker å dele minnene sine.

Når besteforeldrene er ferdige med å skrive, er det nå foreldrene til SS-mannens tur. Og han selv burde også begynne å føre en oversikt over sine erfaringer, spesielt de fra krigen og kameratskapet og heltemotet til sine andre SS-menn.

Historiene samlet på denne måten bør leses for familien julaften. Dermed vil den essensielle familieånden bli bevart og styrket.

Machine Translated by Google

Runebokstavene våre

I 5000 år har det nordiske folket brukt runebokstaver for å uttrykke et ønske eller en hellig tanke symbolsk. Et av de eldste symbolene er hakekorset, som er tegnet på Solens hellige syklus og som derfor kan sees på som symbolet på ideologien til den nordiske rasen. I dag er det symbolet på vårt tredje rike.

Hvert kvalifiserende medlem av SS Officer Corps bærer Sig, Gibor, Tyr, Fa og Hagal Runes på sin *Totenkopfring,* eller "Death's Head Ring".

Man- og Yr-runene brukes som tegn på henholdsvis fødsel og død, på kunngjøringer, nekrologer og gravsteiner. Ing- og Odal-runene er tegn for henholdsvis blodet (bryllups) og bakken (på familiegods og gårder).

Ringen er et symbol på den nye SS-religionen. Etter brukerens død skal den oppbevares på Himmlers Wewelsburg-slott.

SS -*Totenkopfring* er laget av sølv, med runetegn blant eikeblader gravert på utsiden. Innsiden er gravert med eierens navn, datoen han mottok ringen og signaturen til Reichsführer-SS Himmler.

Machine Translated by Google

Der Reichsführer SS

München, den 1. Dezember 1934

SS-Hauptsturmführer Schmidt

SS-Nr. 4010, 47. SS-Standarte.

Ich verleihe Ihnen den Totenkopfring der SS.

Er soll sein:

Ein Zeichen unserer Treue zum Führer, unseres unwandelbaren Gehorsams gegen unsere Vorgesetzten und unserer unerschütterlichen Zusammengehörigkeit und Kameradschaft.

Der Totenkopf ist die Mahnung, jederzeit bereit zu sein, das Leben unseres Ichs einzusetzen für das Leben der Gesamtheit.

Die Runen dem Totenkopf gegenüber sind Heilszeichen unserer Vergangenheit, mit der wir durch die Weltanschauung des Nationalsozialismus erneut verbunden sind.

Die beiden Sig-Runen versinnbilden den Namen unserer Schutzstaffel.

Hakenkreuz und Hagall-Rune sollen uns den nicht zu erschütternden Glauben an den Sieg unserer Weltanschauung vor Augen halten.

Umkränzt ist der Ring von Eichenlaub, den Blättern des alten deutschen Baumes.

Dieser Ring ist käuflich nicht erwerbbar und darf nie in fremde Hände kommen.

Mit Ihrem Ausscheiden aus der SS oder aus dem Leben geht dieser Ring zurück an den Reichsführer SS.

Abbildungen und Nachahmungen sind strafbar und Sie haben dieselben zu verhüten.

Tragen Sie den Ring in Ehren!

H. Himmler

SS -*Totenkopfring*- sitatet tildelt SS-Hauptsturmführer Schmidt i 1934

Machine Translated by Google

Ordene i sitatet er som følger:

Jeg tildeler deg Dødshoderingen til SS.
Det er ment å være:

Et symbol på vår lojalitet til Führer, på vår urokkelige lydighet mot våre overordnede og vår urokkelige følelse av bånd og kameratskap.

Dødshodet er påminnelsen om å alltid være klar til å risikere sitt eget liv for hele livet.

Runene overfor Dødshodet er hellige symboler på vår fortid, som vi igjen er knyttet til gjennom nasjonalsosialismens filosofi.

Begge Sig Runene representerer navnet på vår Schutzstaffel.

Hakekorset og Hagal Rune er ment å holde vår urokkelige tro på filosofiens seier foran øynene våre.

Ringen er omkranset av eikeblader, bladene til det gamle tyske treet.

Denne ringen kan ikke erverves gjennom kjøp eller tillates å falle i uautoriserte hender.

Den skal returneres til Reichsführer-SS ved utskrivning fra SS eller ved død.

Å lage etterligninger og kopier er straffbart, og det er din plikt å forhindre det.

Bær denne ringen med ære!

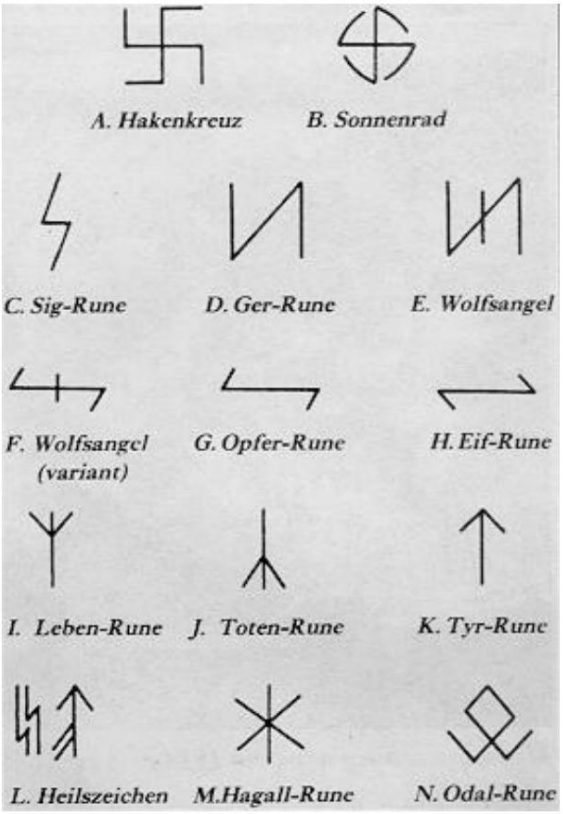

Noen av de mer vanlige runebokstavene

Machine Translated by Google

Alle de følgende runebokstavene bør brukes rikelig i julens baking og i dekorasjonen av påskeeggene og gaver:

Hagal Rune: The All Surrounding

Ordet *Hagal* betyr "hagl", som i haglstein, og er et symbol på ukontrollerte og destruktive krefter. Gjennom ødeleggelsen av fienden oppnås fred.

Sig Rune: The Victorious Sun

The Sun lover vinnerstyrke. De to Sig-runene på SS-flagget uttrykker det gamle ordtaket *Sig und Sal,* forløsningen som kommer fra Solens seier.

Gibor Rune: The Victorious Life

Gibor Rune er konstruert av Sig and Is Runes. Is Rune er årets nord-sør-linje og symboliserer livet eller personligheten.

Tyr Rune: Honorable Self-Sacrifice

Tyr Rune symboliserer den germanske krigsguden, Tyr (eller Ziu, eller Zevs). Dens betydning er selvoppofrelse for æres skyld.

Fa (eller Fe) Rune: Riches

Fe er fra det germanske *fôret,* eller 'gårdsdyr', som symboliserer rikdom. Fa- og Tyr-runene sammen betegner selvofring til døden, til tross for materielle eller verdslige goder.

Mann Rune: Fødsel

De løftede armene viser fødselen til en levende skapning.

Yr Rune: Død

De nedoverpekende armene indikerer døden til en levende skapning. Mannen og Yr Runene er hentet fra eikene til Solhjulet.

Ing Rune: Å bli født

Ordet *Ing* brukes i moderne tysk som suffiks for hundrevis av ord. Runen viser koblingen av to livsbærere og brukes derfor i bryllup.

Odal (eller Alod) Rune: Slektskap

Odal Rune står for alt vi forbinder med hjemlandet, slektsgodset, slektsgården og jorda.

Machine Translated by Google

Bursdagsfeiringen

Selv om det ikke er en av årets store festdager, fortjener bursdagen å nevnes siden det er en årlig feiring for hvert medlem av familien. Som sådan bør det være gjennomtenkt organisert av hele familien.

Pyntet med stearinlys står bursdagsbarnets Jul-tallerken på familiens kiste omgitt av små gaver, sesongens kake og blomster. Det skal være en liten mengde jord på Jul-platen, og Jul-fairlysestaken skal være omgitt av små lys som er like mange som barnets alder. Lysene kan også plasseres på den ytre ringen av Jul-kransen. Alternativt kan du kjøpe en vakker trering, dekorert med runebokstaver.

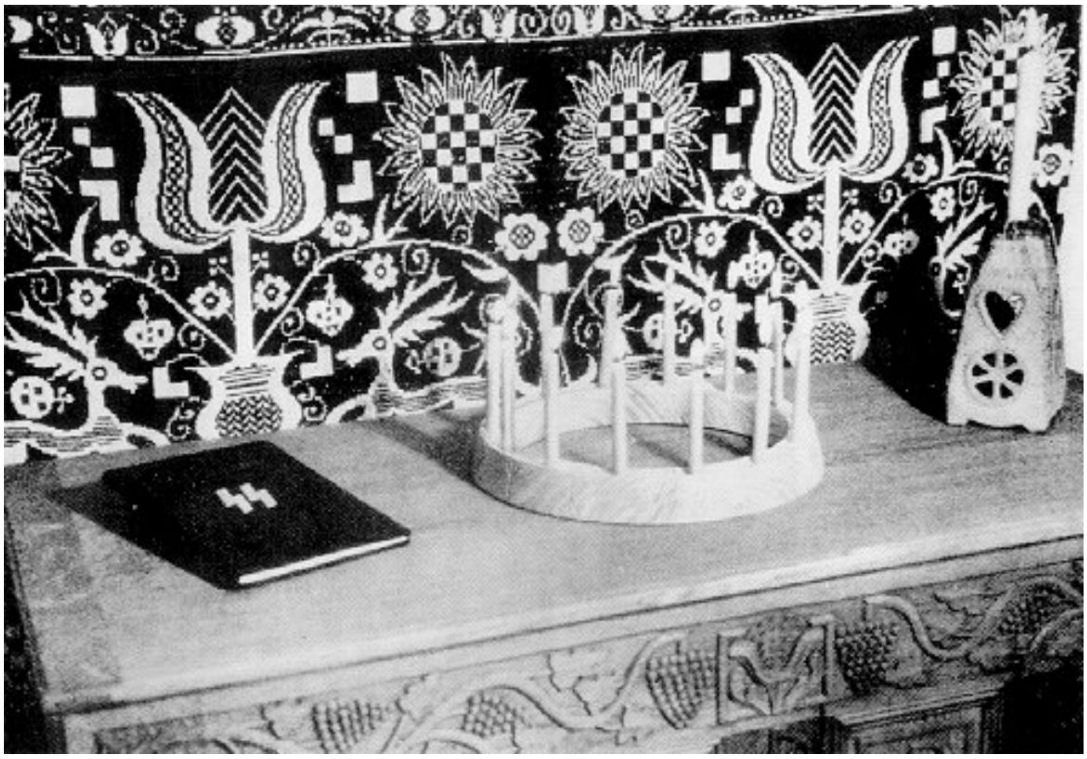

Geburtstagsringen , eller 'bursdagsringen'

Bursdagsringen har plass til 14 lys. Hvert år tennes ett ekstra lys, inntil barnet i en alder av 14 år slutter seg til Hitler-Jugend eller Bund Deutscher Mädel og begynner å forme sitt eget liv. På hver side av bursdagsringen er Jul lysestaken i lertøy og familieboken. En keramisk lysring er tilgjengelig fra Porzellan-Allach GmbH.

En generell regel om gavegiving er at verdien av gaven ikke er knyttet til dens kommersielle verdi, men snarere til omsorgen og oppmerksomheten den ble laget eller valgt med og til det påfølgende båndet den skaper mellom giver og mottaker. Når du gir gaver til barn, vær på vakt mot å skjemme dem bort.

Machine Translated by Google

Spesielle feiringer i familien

Fire spesielle feiringer holdes innenfor rammen av SS-familien:

1. Navngivningen av barnet,
2. Innmeldingen av barnet i SS-ungdomsorganisasjonene, 3. Vielsesseremonien og konens innføring i SS, 4. Begravelsen av familiemedlemmer.

Selv den dag i dag virker det umulig for mange mennesker å forestille seg disse feiringene uten kirken og dens tjenere. Spesielt kvinnelige folk har blitt holdt fanget av pynten som brudeslør, røkelse, orgelmusikk og mørke kirker; og de har knapt trodd at de kunne klare seg uten dem.

Partiet og dets organisasjoner søker å fremme feiringen av disse festlige anledninger i samsvar med våre ideologier. Men gjentatte ganger har det blitt observert at kirkens seremonier bare ble kopiert, med statstjenestemenn som utførte de viktigste handlingene, og at feiringen ble brukt til propagandaformål utenfor familien.

Det må gjentas: feiringene våre må gjenspeile vår ideologi. De må være enkle, klare og konkrete. Først da kan vi fullt ut forstå og sette pris på dem, og først da vil de gi oss indre styrke. Den nordiske mannen avviser absolutt enhver mystisk atmosfære skapt av lyseffekter, fine lukter og oppløftende taler. Vi vet at følelsene våre blir dypt rørt når vi har en klar og sann forståelse av de større sammenhengene i skjebnen vår. Vi er lykkeligst når vi får ny kraft og viljestyrke fra en slik feiringstime.

Våre feiringer bør bæres med av kameratskap, deltakelse og følelse av tilhørighet fra alle berørte. I dette skiller de seg allerede fra rutinemessige kirkefeiringer. Foredragsholderen bør variere ved enhver anledning, og bør ikke alltid være enhetsleder eller seniorleder. En nær venn eller kamerat er ofte mye bedre rustet til å gjøre æresbevisningene.

Invitasjoner skal kun gå til de faktiske deltakerne. Enhver teatralsk utvidelse av denne sirkelen fordømmes på det sterkeste.

Følgende retningslinjer presenterer en godkjent måte å feire på som ekte SS menn og kvinner bør. Men hver familie bør finne et skjema innenfor disse retningslinjene som passer best til dens omstendigheter.

Navnet på barnet Å gi barnet navnet er
en familiefest, med bare foreldrene og de aller nærmeste slektningene, sammen med noen nære SS-venner av faren, til stede. Faren eller hans fullmektig vil oppgi navnet og et SS-medlem vil akseptere barnet i SS-fellesskapet.

Machine Translated by Google

Oppgivelsen av navn bør skje i familiens hjem. Rommene skal dekoreres med grøntområder og blomster. Familien skal sitte i en halvsirkel, med foreldrene i midten og moren som holder barnet.

Den som oppgir navnet, enten faren eller et annet familiemedlem om han ønsker det, snakker først. Talen skal være kort og enkel, takke moren og knytte navnet til barnet.

Riktig valg av navn er av største betydning. Vennligst les navneboken av BV Selchow, som tilbyr en samling av gode, gamle tyske navn sammen med betydningene deres. Den inkluderer også en del om utenlandske navn og deres opprinnelsesland, for å advare mot deres
bruk.

SS-medlemmet vil nå ta imot barnet inn i SS-fellesskapet. Han vil også snakke enkelt, som en venn av faren. Emner han kan snakke om er:

1. Det oppvoksende Tyskland som barnet skal vokse opp i, 2.
Førerens kjærlighet til alle barn, 3. Førerens
ærbødighet for mødre, 4. Kvinnens edle
gjerning i å bidra til folkets økning, 5. Pliktene til SS-medlemmer innenfor den bredere
SS-familien.

Machine Translated by Google

SS-medlemmet gir så en liten gave til moren. Det kan være en Ancestry Book eller et smykke som en brosje. I noen områder av Tyskland (Schleswig-Holstein, Köln) eier hvert SS-selskap noen vugger, som bringes til huset til den nyfødte. Svært trengende familier får en gratis layette, og hver babys navn er gravert på en vugge.

Barnet bør få sin egen Jul-plate på dagen for navngivning. Jul-platen vil bli brukt på hver bursdag og til enhver stor feiring i årene som kommer.

Navneseremonien avsluttes med enten et festmåltid eller en hyggelig prat rundt kaffebordet. Litt lett musikk kan spilles.

SS-ungdomsorganisasjonene I en alder av 10 og

14 tar unge tyskere viktige skritt for fremtiden: de gir sitt første løfte til Führer ved 10-årsalderen, og sverger sin første lydighetsed ved 14. De blir også medlemmer av passende politiske organisasjoner, hvor de vil bli utdannet innenfor kretsen av sine kamerater. Disse to viktige dagene i livet til de unge guttene og jentene vil bli årlige feiringer for deres nasjonalsosialistiske familier.

Kirken velger disse aldre for et barns første nattverd og konfirmasjon. Men mye av oppmerksomheten og forventningene til barnet ved disse anledningene dreier seg om den nye drakten, den nye kjolen, den nye bønneboken, gaven fra fadderne. 10-åringen vil nesten ikke forstå noe av hendelsene i kirken, og 14-åringen vil ikke forstå så mye mer.

Men den 10 år gamle sønnen og datteren til en nasjonalsosialistisk forelder vil vite nøyaktig hva som skjer med dem når de 19. april har på seg den kjekke uniformen til Jungvolk eller Jungmädel, etter å ha sunget en høytidelig sang og lyttet til den kameratlige talen til Seksjonsleder forkynner de sammen med tusenvis av andre i riket:

> *Jeg lover å gjøre min plikt i det tyske Jungvolk / Jungmädel med kjærlighet og lojalitet til Führer og flagget vårt, så hjelp meg Gud.*

Når en gutt forkynner disse ordene, ser han en ny verden lyse opp som han nå tilhører, en verden av hærtrommer, trompeter, marsjerende kamerater, flagg og ledere. Foreldrene står på og er glade for at de kunne gi føreren den beste bursdagsgaven de kunne gi ham, og takker ham for alt han har gjort.

Hjemme vil 10-åringen være sentrum i familien. Han eller hun vil motta en liten gave: kanskje et bilde av føreren, en bok eller det pent skrevne løftet som nettopp ble tatt. Familiemåltidet skal være festlig, med blomster som lyser opp bordet og med barnets favorittmat. Faren vil si noen ord som en påminnelse om viktigheten av denne dagen, som helt sikkert vil bli husket gjennom hele barnets liv, og dermed gi en følelse av retning for fremtiden.

Machine Translated by Google

I en alder av 14 går guttene opp fra Jungvolk til Hitler-Jugend, og jentene fra Jungmädel inn i Bund Deutscher Mädel.

Livets vendepunkt: barn blir innlemmet i Hitler-Jugend og Bund Deutscher Mädel

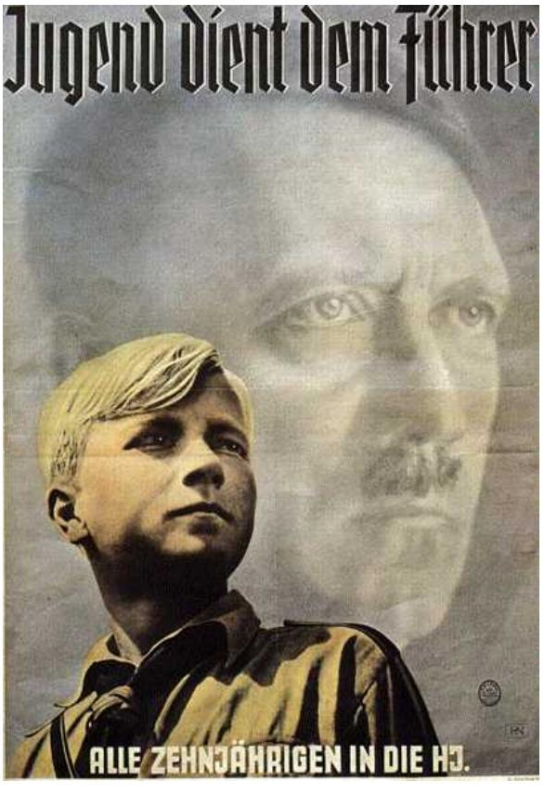

Machine Translated by Google

Den høytidelige seremonien finner sted 20. april, Førerens fødselsdag. Ordene fra den avlagte ed er:

> *Jeg lover å tjene Führer Adolf Hitler virkelig og uselvisk i Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Jeg lover å alltid jobbe for den tyske ungdommens enhet og kameratskap. Jeg lover lydighet til Reichs ungdomsleder og til alle lederne av Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Jeg lover å alltid være verdig vårt hellige flagg, så hjelp meg Gud.*

Dette høytidelige løftet bør gjenspeiles på måten denne dagen feires av hele familien.

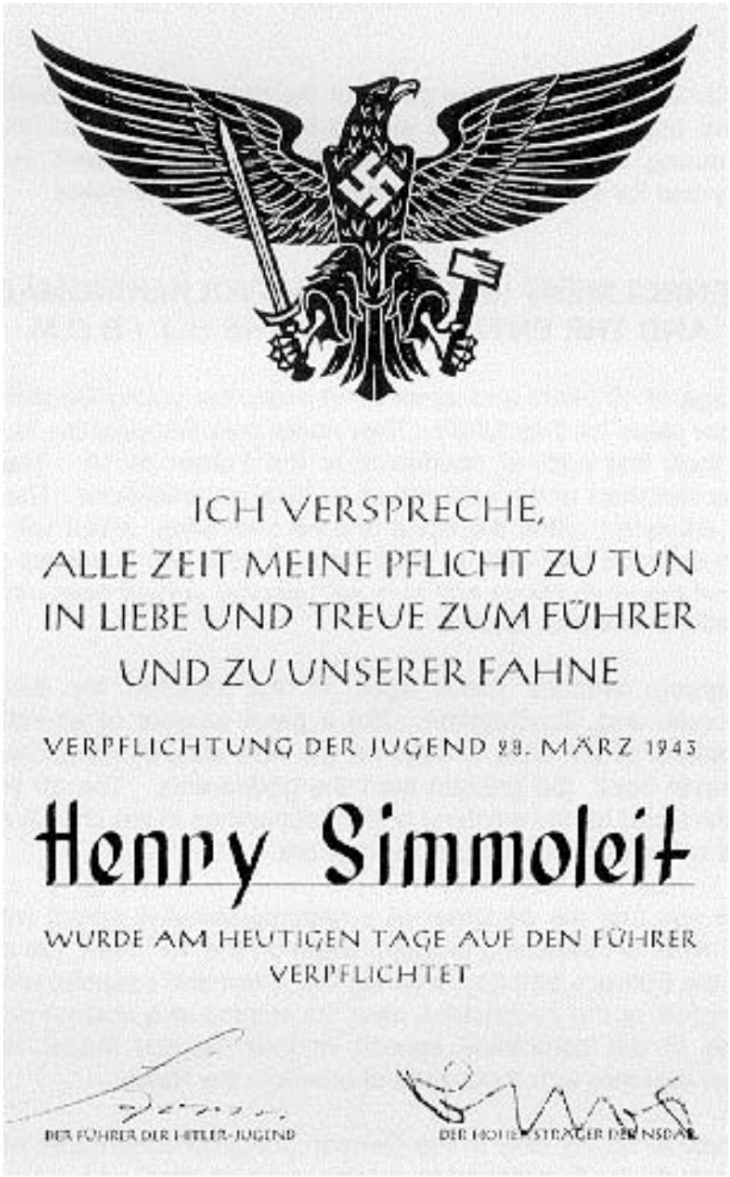

Eden avbildet ovenfor ble avlagt av Henry Simmoleit da han ble med i Hitler-Jugend. Sitatet er datert 28. mars 1943. Mange eder ble avlagt rundt Hitlers fødselsdag.

Machine Translated by Google

Bryllupsseremonien og konens innføring i SS

Siden 1875 har loven krevd at hvert ekteskap skal anerkjennes av staten. Likevel er det mange som ser på kirkeseremonien som viktigere, siden inntil starten av Det andre riket var det kun kirkebryllupet som ble ansett som gyldig. Dette synet har til og med blitt oppmuntret av statlige tjenestemenn selv, som ofte har utført den sivile seremonien i kalde, mørke og triste rom, noe som gjør det til en ren formalitet.

Det tredje riket har et annet syn på ekteskapet: det ser på det som statens kjerne. Personer som ønsker å gifte seg rådes og testes for egnethet og genetisk helse. Staten har omsorg for familien, søker å fjerne økonomiske hindringer så langt det er mulig, og understreker i økende grad familiens betydning.

Alle disse endringene skal nå være merkbare ved et bryllup i registeret. I noen tilfeller har lokale myndigheter til og med stilt et nydelig rom til rådighet for seremonien. Med tiden vil statlige tjenestemenn i smarte uniformer utføre seremonien i samsvar med påbudene fra Reichsführer-SS.

I mellomtiden kan bryllupet til en SS-mann foretas av enhver høytstående SS-tjenestemann. Utveksling av ringer bør følge bryllupsløftene.

Dette bildet viser bryllupssalen i den lille byen Thalheim, nær Wels. Führerens ord pryder veggen:

> *Die Familie ist die kleinste, aber wertvollste Einheit im Aufbau des ganzen Staatsgefüges.*
>
> *Familien er den minste, men viktigste enheten i å bygge hele statsstrukturen.*

Machine Translated by Google

Brudgommen holder sin SS Dolk samt en bryllupsutgave av *Mein Kampf* som ble gitt til paret under seremonien. Brudens kjole skal være festlig, men sløret og brudekransen som er avbildet her er orientalske tradisjoner og bør unngås.

Paret bør slås sammen som mann og kone i registerseremonien. SS -*Eheweihe,* eller 'ekteskapsvelsignelsestjeneste', avbildet ovenfor fra Wewelsburg Castle i 1935, lukter for mye av meningsløse kirkeritualer og bør unngås.

Machine Translated by Google

Bryllupsmåltidet bør finne sted i hjemmet til det nygifte paret hvis det er mulig. Bordene skal være utsmykket med grøntområder og blomster, med spesiell oppmerksomhet til brudeparets plass. Ulike grupper knyttet til SS kan hjelpe til med matlaging, musikk, dekorasjoner og så videre. Disse gruppene inkluderer Hitler-Jugend, Bund Deutscher Mädel og NS-Frauenschaft.

Det er nå, ved måltidet, kona blir tatt opp i SS. En nær SS-venn bør sitte overfor paret. Rett før måltidet starter eller i begynnelsen av det, henvender han seg til ekteparet om verdien og hensynet staten og SS har for familien og betydningen av å bevare folket. Han burde snakke om SS-mottoet *Meine Ehre heißt Treue,* 'My Honor Is Loyalty', som nå blir mottoet for kvinnen også. Han bør påpeke at så lenge paret holder seg til SS-lovene og utfører sin plikt, vil SS beskytte dem.

Taleren aksepterer deretter kvinnen i SS'ens rekker og gir paret en liten gave, kanskje en bok eller et bilde. Han gir dem også en treplate med brød og salt, og to keramikkkrus. Disse gavene skal minne dem om å holde på en enkel og ren livsstil.

Jo nærmere vennskap mellom foredragsholder og par, desto mer meningsfylt er talen. Han var vitne til veksten av forholdet og kjærligheten mellom brud og brudgom, samt sporadiske uenigheter, løst raskt på ekte SS-vis. Han hjalp dem også med å vokse nærmere.

Ordene til foredragsholderen bør avsluttes med en *Sieg Heil* for Führeren og for de nygifte. Resten av festen skal være lykkelig og om mulig avsluttes med dans.

I 1933 ble 50 nasjonalsosialistiske par gift ved Lazaruskirken i Berlin

Machine Translated by Google

Begravelsesritualene

Denne mest høytidelige av feiringen vår må være den mest nøye planlagte. Det er SS-enhetslederens plikt å se til at alt går på skinner. Han kan velge sine beste SS-menn for å sikre det.

Først vil enhetslederen besøke kona eller foreldrene til SS-kameraten for å se hvordan han kan hjelpe. Han vil gjøre sitt beste for å lindre smerten og følelsen av hjelpeløshet, og hjelpe familien i en mandig vei.

Samtidig starter han forberedelsene til begravelsen, som er langt mer grei nå som alle komplikasjonene som pleide å oppstå ved behovet for en kirkelig begravelse ble feid til side ved et dekret fra innenriksministeren i 1939.

Det å ligge i staten vil skje enten i den avdødes hjem, hans arbeidsplass, SS-møtestedet eller kirkegården. I alle unntatt det siste tilfellet skal kisten stå midt i rommet, drapert med SS-flagget og bære dolken og hetten til den avdøde. Seks SS-menn i uniform, iført stålhjelmer og hvite hansker, sørger for æresvakten.

Rommet er dekorert med blomster og grønt av SS-mannens kamerater. Den enkle grønne grankransen, et tegn på stadig fornyende liv, skal vise SS-runene på båndet og plasseres på kisten som en hilsen fra den avdødes SS-enhet og fra Reichsführer-SS.

Familien bør få privat tid til å si farvel før den offentlige seremonien, som skal følges av gåturen til kirkegården. Kisten bør transporteres på en åpen, flat vogn, slik at SS-flagget kan sees langveisfra. Hester skal ikke kles i svart, men vogna skal pyntes med grønt.

De seks pallebærerne går ved siden av vognen. SS-musikerne og SS-enheten går foran kisten, familiemedlemmene og nære venner bak den. Andre kan følge etter, og alle kranser fraktes på egen vogn.

Ved gravkanten er kisten satt i full visning. Det skal bare spilles ett musikkstykke, hvoretter enhetssjefen sier noen inderlige ord om den dødes liv og hans pliktfølelse og engasjement for SS, hans familie og hans arbeid. De sørgende blir minnet om at han har vendt tilbake til sine forfedre og vil leve videre i sine barn og i SS-ordenen.

Så tar enhetssjefen SS-mannsdolken, hvis blad bærer SS-mottoet *Meine Ehre heißt Treue,* fra kisten og bytter den ut med dolken til en slektning eller nær SS-kamerat, som et tegn på fortsettelsen av SS gjennom kamp og plikt.

SS pallebærerne senker nå kisten sakte ned i graven til lyden av et trommerull og en salve fra æresvakten. Æresgarden bør ikke stå for nær graven, ettersom koner og mødre blir opprørt av den høye skuddlyden.

Machine Translated by Google

Etter at kisten er senket, kan slektninger og nære venner gå frem for å kaste blomster i graven. Da vil SS-kameratene begynne å fylle opp graven i høytidelig stillhet.
Når de er ferdige, danner SS-mennene en ring rundt graven og synger SS-sangen om lojalitet. Det er spesielt viktig at denne siste delen av seremonien er feilfri.

Begravelsene til konene til SS Menn er i hovedsak de samme bortsett fra utvekslingen av Daggers.
Det er avdelingssjefens plikt å støtte sine menn på enhver mulig måte i tilfelle en begravelse av en kone eller et barn.

Ved alle disse triste og høytidelige anledninger vil styrken, enheten og kameratskapet til SS være den største trøst for den sørgende SS-mannen, og hjelpe ham i tide til å overvinne sin sorg og sorg.

SS-mannens ed

Det er passende å avslutte denne oppsummeringen av feiringene i SS-familiens liv med SS-mannens ed:

> *Ich schwöre Dir, Adolf Hitler, as Führer und Kanzler des Reiches Treue und Tapferkeit. Ich gelobe Dir und den von Dir bestimmten Vorgesetzten Gehorsam bis in den Tod, so wahr mir Gott helfe.*
>
> *Jeg sverger til deg, Adolf Hitler, som Führer og rikskansler, lojalitet og mot. Jeg lover deg og mine overordnede som er utvalgt av deg lydighet til døden, så hjelp meg Gud.*

Machine Translated by Google